

Cristina MODREANU

Paltonul bunicii

**Paula IONESCU, Virginia ITTA
MARCU, Constanța COMĂNOIU
și Bianca ZUROVSKI**

Am văzut spectacolul cu piesa *Gaițele* în regia lui Mircea Cornișteanu într-o atmosferă de adevărat vacarm, cum numai pe stadion îmi închipuiam că se poate întâlni (iată că, dacă nu te duci tu la stadion, vine el la tine!), iar asta mi-a tulburat cu siguranță percepția, așa cum sunt sigură că a tulburat și jocul actorilor, intimidați de forța de nestăpânit ce venea din sală, complet neaderentă la "mersul" spectacolului, departe de înțelesurile lui.

Cea mai cunoscută piesă a lui Al. Kirițescu, comedia *Gaițele* continuă probabil să simbolizeze, în virtutea unui destin de invidiat, succesul de casă pe care orice teatru și-l dorește, altfel eu personal nu găsesc motivul pentru care directorul teatrului "Sică Alexandrescu" a ales-o tocmai pe ea pentru a o pune

în scenă. Destul de prăfuită în prag de nou mileniu – chiar dacă tipologia parvenitului e din nou la ordinea zilei, ea are acum alte coordonate –, piesa oferă cel puțin o partitură foarte generoasă: rolul Anetei Duduleanu, capul cuibului de viespi, rol de care actrița Paula Ionescu se achită onorabil. Montarea clasică a lui Mircea Cornișteanu nu-și ia libertăți față de text, singurul "act temerar" – din păcate, cel puțin pentru mine, rămas de neînțeles – fiind cel al creatorului decorului. V. Penișoară-Stegaru, care umple scena mare (prea mare și cu o acustică mizerabilă) a teatrului brașovean cu o încrengătură de tufe verzi planând deasupra unui spațiu despărțit nefuncțional prin panouri improșcate cu gri, decorat însă cu o mobilă cât se

poate de convențională (!). Distribuția alcătuită de regizor e destul de ștearsă, deși fiecare actor e "în rol", iar replicile binecunoscute (unele memorabile) se succed dinamic în sânul "clanului Duduleanu". Se remarcă în special partea feminină a interpreților, partea masculină "distingându-se" prin imobilism și vorbire împiedicată.

Trebuie să spun din nou că piesa lui Al. Kirițescu mi s-a părut datată și foarte puțin amuzantă și m-am tot întrebat pe parcursul spectacolului ce mai poate

spune ea omului anului 2000? Sau să fie vorba din partea regizorului de nostalgia romantică ce-i poate face pe unii să poarte încă paltonul bunicului, fie și întors pe dos?

Teatrul "Sică Alexandrescu" Brașov – Gaițele de Al. Kirițescu. Regia: Mircea Cornișteanu. Decori: Viorel Penișoară-Stegaru. Costume: Ștefania Cenean. Distribuția: Virginia Iltia Marcu, Constanța Comănoiu, Bianca Zurovski, Mara Nicolescu, Andrei Ralea, Ioan Georgescu, Radu Negoescu, Carmen Moruz, Viorica Geantă-Chelbea, Iulia Popescu.

Mariana CIOLAN

MARY POPPINS – o „investiție” pentru viitor

La Teatrul "Anton Pann" din Râmnicu Vâlcea, stagiunea 2000–2001 s-a deschis cu un musical: *Mary Poppins*, pe un text semnat de Silvia Kerim după D.L. Travers și muzica de Marius Țicu. Motivația, pe cât de lăudabilă pe atât de firească, am aflat-o de la proaspătul director al acestei instituții de spectacol, regizorul Adrian Roman: "am dorit ca începutul de stagiune să coincidă cu întoarcerea copiilor din vacanță, cu un spectacol de copii, care să-i aducă din primul moment în sala de teatru și cu speranța că ei vor reveni". Musicalul, conceput în urmă cu mai bine de un deceniu, jucat pe mai multe scene, nu este "străin" nici de teatrul din Vâlcea. Aici el fusese montat acum nouă ani de Andrei Brădeanu și se bucurase de succes la public. Cu această valoroasă referință, Doru Zamfirescu, păstrând ideea acelui spectacol, și-a asumat sarcina regiei, alcătuiind o nouă distribuție, realizând totodată alte costume și decoruri, reduse la un minim

de funcționalitate și sugestivitate din pricina mijloacelor financiare modeste. Ceea ce constituie o dominantă a poeticului text scris de Silvia Kerim (prezentă, de altfel, la premieră, ca spectatoare declarat încântată de "acest spectacol limpede", alături de Marius Țicu): nevoia de poveste, de a o întreține și a o topi în experiență și chiar într-un mod de viață, mi se pare a fi trecut în spectacolul teatrului din Vâlcea. *Mary Poppins*, creată de Iulia Antonie Alexandrescu (ajutată și de un fizic agreabil), este o ființă caldă, comunicativă, care respinge cu delicatețe pedagogismul închistat și crispat, pentru a trezi pe nesimțite în sufletele celor doi copii, cărora le devine guvernantă, nevoia de a descoperi oameni și tâlcuri, iubire și înțelegere nu numai față de semenii, ci și față de toate creaturile Domnului, fie ele păsări sau animale. Ideea educației ca inițiere este susținută de trecerea fluidă, fără sincop, din planul real al întâmplărilor (cu ritm